

Jan Leski –1860-1865

W dniu 29 grudnia 1860 roku na parafii w Łomnej został zainstalowany ksiądz Jan Leski, kanonik warszawski, rektor kościoła w Powązkach.

Ksiądz Leski złożył deklarację, że ubytki w inwentarzu uczynione przez księdza Klonowskiego zapełni i zniszczone budowle, a mianowicie dom dla sług kościelnych i czworaki dla czeladzi, wyreperuje. Na poczet tego z masy po księdzu Klonowskim pobrał 566 rubli 85 kopiejek.

W grudniu 1862 roku Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwracała się do Rządu Gubernialnego Warszawskiego o informację, jakie podjęto kroki w sprawie projektu nowego kościoła w Łomnej. Niestety w dokumentach archiwalnych nie znalazłam odpowiedzi Rządu na to zapytanie.

W maju 1863 roku wybrano kolejny Dozór Kościelny. W jego skład weszli: Aleksander Trębicki właściciel dóbr Łomna, Józef Dziemiński właściciel dóbr Małocice, Ludwik Pilchowski właściciel dóbr Dębina oraz Edward Ufniarski właściciel dóbr Mikołajówka.

W 1864 roku ksiądz Leski donosił Dozorowi Kościelnemu jak do tej pory wykorzystał pobrane fundusze, tj. przeznaczył na: podźwignięcie budynków plebańskich, jako też wystawienie nowego budynku mieszkalnego, restaurację zabudowań przez danie podwalin pod stodołę i ścian w oborze oraz wyremontowanie dwóch izb mieszkalnych i wystawienie brogu. Miał zamiar wystawić także nowy dom mieszkalny – posiadał już w części zwieziony materiał. Jednakże budowa opóźniła się z wielu powodów, takich jak: zawieszenie sprzedaży drzewa z lasów państwowych w latach 1863-1864, niepokoju społecznych (powstanie styczniowe) oraz dysharmonii w stosunkach włościańskich pozbawiających go ludzi zdolnych do budowy (sprowadzenie obcych wiązałoby się natomiast z dużymi kosztami). Z uwagi na panującą sytuację polityczną ksiądz Leski nie mógł także rozpocząć budowy nowego kościoła.

Jest raport dozoru kościelnego, w którym stwierdzono, że ksiądz Leski ubytki po księdzu Klonowskim wypełnił do czego się zobowiązał pobierając 566 rubli 85 kopiejek z masy po księdzu Klonowskim. Na pokrycie tejże melioracji oprócz powyższej sumy wydatkował fundusz interkularny w kwocie 85 rubli 78 kopiejek.

W 1865 roku w księgach parafii Łomna pojawiły się nowe miejscowości, takie jak: Adamówek, Janówek, Graniczka, Podleś.

W dniu 1 sierpnia 1865 roku wyszła odezwa w sprawie zamiany gruntów należących do probostwa na inny dominalny. Konsystorz uznał, że zamiana jest dla parafii Łomna korzystna i wydelegował do tej sprawy księdza Jana Mieszkowskiego, dziekana Dekanatu Piaseczyńskiego, proboszcza w Borzęcinie. Na zamianę zgadzał się ksiądz Leski i właściciel wsi. Jednocześnie wydano polecenie sporządzenia map dotyczących zamiany gruntów i zaznaczono, że jeżeli do projektowanej zamiany wchodzić będą grunta włościańskie, przygotowany projekt zamiany ma być podpisany przez komisarza rządowego do spraw włościańskich.

We wrześniu 1865 roku Jan Leski został przeniesiony na proboszcza Parafii Św. Aleksandra w Warszawie.

Dozór kościelny sporządził odpowiedni inwentarz majątku parafii Łomna w dniu 1 listopada 1865 roku. Z inwentarza wynika, że kościół był nadal zdezelowany, pomimo że w 1865 roku został wyremontowany przez: danie sześciu filarów w nawie kościoła i sześciu podpór przy ścianach nawy, czterech podciągów pod belkami, nowego dachu ze słomy nad nawą i zakrystią, oszalowania zewnętrz

w miejscach gdzie była potrzeba, podbicia gontami nad kruchtą i danie posadzki ceglanej w miejscach brakujących. Cmentarz procesjonalny (czyli przy kościele) był otoczony w części płotem z chrustu, w części z żerdzi i był w złym stanie. Na terenie tego cmentarza była figura Św. Jana pod daszkiem na czterech filarach, zaś na trzech słupach z podporami były podwieszony dwa dzwony znacznych rozmiarów. Nie wiadomo co się stało z trzecim dzwonem, wykazywanym wcześniej w inwentarzach.

Przy opisie plebanii wybudowanej w 1854 roku dodano, że została wykonana ze złego materiału drewnianego i wymaga znacznej reparacji.

Na terenie probostwa znajdowały się ponadto:

- Obora wraz z wozownią i dwiema stajenkami z drzewa sosnowego, w słupy, pod słomą, wrót podwójnych na zawiasach dwoje i drzwi małych także na zawiasach dwoje z wrzeczadkami, pułap w całym zabudowaniu z żerdzi.
- Stodoła wraz ze spichlerzem i siewkarnią z drzewa sosnowego, w słupy, pod słomą, o dwóch klepiskach, wrót podwójnych dwoje na biegunach, drzwi małych pięcioro na zawiasach z wrzeczadkami, w spichlerzu podłogi, pułap i przegrody z bali.
- Chlewy wraz z drwalnią z drzewa sosnowego w słupy pod słomą, drzwi prostych cztery na biegunach z wrzeczadkami, w chlewach podłogi i pułapy z desek ordynaryjnych.
- Dom dla sług kościelnych z drzewa sosnowego w słupy o dwóch izbach mieszkalnych, pieców dwa ceglanych z kominami i szabaśnikami, okien cztery tyleż drzwi na zawiasach z klamkami i wrzeczadkami, pułapy i podłogi z desek, dom został wyremontowany w 1865 roku poprzez danie nowego dachu i pułapu.
- Dom dla czeladzi. Z drzewa sosnowego w węgiel, o czterech izbach mieszkalnych, w każdej izbie po jednym oknie, jednych drzwiach na zawiasach z klamkami i wrzeczadkami, pieców z gliny cztery i tyleż kominów z cegły, pułap z desek, bez podłogi, spiżarni dwie. Dom ten w 1865 roku został z gruntu przerobiony z funduszu 566 rubli 85 kopiejek. Drzewo z tego domu skutkiem czasu było tak zniszczone że reparaacja była niemożliwa i dlatego przerobienie dokonane było przez rozebranie całego domu i wystawienie w tym miejscu nowego domu z użyciem części drzewa starego. Dom miał długości łokci 78, szerokości stóp 36, wysokości do zrębu 8. Rozmiar tego domu jest taki sam jak poprzednio. Wartość tego domu wyceniono na 650 rubli.
- Obórka, czyli cztery chlewiki, z drzewa sosnowego w słupy pod słomą, drzwi prostych na biegunach cztery z wrzeczadkami, pułapy z żerdzi.
- Dom dla zagrodników pod lasem (prawdopodobnie chodzi o dom w Palmirach), z drzewa sosnowego w słupy pod słomą, o czterech izbach mieszkalnych, dwa piece gliniane i tyleż kominów z cegły, drzwi prostych cztery na biegunach, pułap z desek, bez podłogi.
- Stodoła z drzewa sosnowego w słupy, o dwóch klepiskach, wrót podwójnych cztery z poręczami na biegunach.

Wielkość gruntów będących w użytkowaniu parafii nie zmieniła się od czasów gdy proboszczem był ksiądz Wojciech Klonowski. Parafia posiadała łącznie morgów 167 i prętów 165. Nadal stosowano trójpolówkę. Te które były w posiadaniu włościan za roboczną ukazem z dnia 2 marca 1864 roku przeszły na ich własność.